

מ"י 50972/06/13 - מוחמד אסמאעיל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

מ"י 50972-06-13 מדינת ישראל נ' אסמאעיל

בפני	כב' השופטת עדי במביליה - אינשטיין
המבקש	מוחמד אסמאעיל
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה להחזרת תפוסים, ביניהם רכב מסוג רנו מ"ר 92-753-66 (להלן: "הרכב"), בהתאם לסעיף 35 רישא לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "פסד"פ"). לפניי בקשה נוספת, מטעם המשיבה, להארכת תקופת החזקת הרכב, בהתאם לסעיף 35 סיפא לפסד"פ.

רקע כללי:

1. בתאריך 24.06.13 נעצר המבקש בחשד לביצוע שוד מזויין, הצתת רכב מנועי ופציעה כשהעבריון מזויין בנשק חם.
2. בתאריך 30.07.13 פנה המבקש לבית המשפט בבקשה להחזרת התפוסים, המשיבה מצידה עתרה להמשך החזקתם ובישיבת יום 27.08.13 הגיעו הצדדים להסכמה לפיה המשיבה תמשיך לתפוס את המוצגים, ובכללם הרכב הנ"ל, אך אם אלו לא יוחזרו לידי המבקש עד ליום 10.11.13, יהא המבקש רשאי להגיש בקשה חדשה. בית המשפט נתן להסכמת הצדדים תוקף של החלטה.
3. בתאריך 10.12.13 הגיש המבקש בקשה חדשה להחזרת התפוסים. המשיבה התנגדה לבקשה ואף עתרה להארכת תקופת החזקת הרכב. במסגרת תגובתה לבקשה, עתרה המשיבה הן בכתב והן בע"פ להארכת תקופת החזקת הרכב.
4. בשל אי התייצבות המבקש לישיבת יום 27.01.14 - בקשתו נמחקה.

5. בתאריך 04.02.14 עתר המבקש לחידוש בקשתו שנמחקה ובקשתו חודשה.

6. בישיבת יום 26.02.14 מיקד ב"כ המבקש את הבקשה אך ורק ביחס להחזרת הפלאפון והרכב הנ"ל לידי המבקש. ב"כ המשיבה הסכים להשבת הפלאפון למבקש וניתנה החלטה שיפוטית בהתאם. כאמור לעיל, לעניין הרכב, עתר ב"כ המשיבה להמשך החזקתו.

7. הנה כי כן, המחלוקת בבקשה דנן נוגעת לרכב הרנו בלבד.

טיעוני הצדדים:

8. ב"כ המבקש עתר להשבת הרכב לידי המבקש, טען כי מחודש יולי 2013 לא נעשתה כל פעולת חקירה ולא התווספו ראיות המצדיקות את המשך החזקת הרכב. עוד טען, כי המשיבה לא הגישה בקשה להמשך החזקת התפוס ולכן משחלפו 6 חודשים, החזקת הרכב על ידי המשיבה אינה חוקית ויש להורות על השבת הרכב. ב"כ המבקש הפנה לתיק 121-11-08, אולם ככל הנראה נפלה טעות אצל הסנגור כיוון שההחלטה באותו תיק אינה רלוונטית לנושא בקשה זו.

9. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה ועתר להארכת התקופה ולהשארת הרכב בידי המשטרה, זאת כיוון שהרכב שימש כאמצעי לביצוע העבירות וכיוון שהרכב נדרש הן לצורך הצגתו כראיה והן לצורך חילוטו בסוף ההליך.

דין והכרעה:

10. מתיק החקירה עולה כי המבקש אינו בעליו הרשום של הרכב דנן. בתיק החקירה שלושה פלטי בעלות, הראשון מצוין כי בעל הרכב הרשום מיום 09.05.13 הנו ופא בשרה מעילוט. בשני צוין כי הרכב רשום ע"ש חוסין טלאל מכפר ראמה מיום 01.01.13. בפלט השלישי צוין כי בעל הרכב הרשום מיום 09.05.12 הנה קרובת משפחתו של המבקש בשם סאמיה אסמאעין.

סאמיה אסמאעין נחקרה סמוך לאחר ביצוע העבירות דנן ומסרה בהודעתה כי הרכב בבעלותה מזה שנתיים ולפני כן היה בבעלות אביה. מסמכי הרכב נתפסו ומהם עולה כי בתאריך 09.05.12 נערכה העברת בעלות ע"ש גב' סאמיה, אשר הוציאה אף רישיון רכב שתוקפו מיום 25.05.12 עד ליום 30.03.13. במסגרת החקירה לא הובהר אם המבקש הנו בעל זכות ברכב ומה מעמדו בבקשה זו. יחד עם זאת, כיוון שהמשיבה לא העלתה טענה בעניין זה ופנתה מצדה בבקשה להמשך החזקת התפוס, אדון בבקשות לגופן.

11. בסעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי נקבע:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד

ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

12. עיינתי בתיק החקירה והגעתי לכלל מסקנה כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהרכב שימש כרכב מילוט ממוקום השוד ומכאן ששימש כאמצעי לביצוע העבירות דנן. על כן, הנני קובעת כי הרכב נתפס כדיון.

13. הרכב נתפס בתאריך 24.06.13. בחלוף תשעה חודשים ממועד תפיסת הרכב, על בית המשפט לבחון האם תפיסת הרכב עודנה הכרחית לשם הגשמת המטרה לשמה נתפס, ובמידה והתשובה חיובית, יש לשקול האם קיימת חלופה אחרת, שדי בה כדי להבטיח את מטרות התפיסה, תוך פגיעה פחותה בקניינו של בעל הרכב (בש"פ 6446/12 די.אנ. דיאמונדס (2007) בע"מ נ' מדינת ישראל; בש"פ 5550/08 חי שמעון נ' מדינת ישראל; בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטבון; בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל; רע"פ 1792/99 אלי גאלי נ' מדינת ישראל; בש"פ 7715/97 חג'ג' נ' מדינת ישראל - פורסמו במאגרים המשפטיים).

14. טענתו המקדמית והעיקרית של ב"כ המבקש היתה כי הרכב מוחזק למעלה מששה חודשים וטרם הוגש כתב אישום. בנסיבות אלה, לגישתו, בהתאם לסעיף 35 לפסד"פ, יש להורות על שחרור הרכב ללא תנאי.

סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי, קובע:

"אם תוך ששה חודשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה, ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע.

הסנגור המלומד הפנה לסעיף 35 לפסד"פ, אך בעוד הרישא לאותו סעיף מגביל משך התפיסה לששה חודשים, הרי שבסיפא לאותו סעיף ניתנה בידי בית המשפט סמכות להארכת התקופה על פי בקשת שוטר מוסמך, לרבות בתנאים. במקרה דנן, עתרה המשיבה להארכת תקופת החזקת הרכב, הן במסגרת תגובה בכתב מתאריך 10.12.13, שהוגשה מטעם קצין החקירות - מפקח אביב בניזנו, והן בתגובה בכתב מתאריך 24.12.13, שהוגשה מטעם קצין החקירות - פקד עופר גור. בישיבת יום 26.02.14 עתרה המשיבה בעל פה, זו הפעם השלישית, להארכת תקופת החזקת הרכב. בנסיבות האמורות, אדרש לבקשות הצדדים לגופן תוך מתן משקל הולם למשך התפיסה.

15. המשיבה טענה כי הארכת תקופת תפיסת הרכב חיונית הן לצורך הצגת הרכב כראיה והן לצורך חילוט הרכב בסיום ההליך.

16. העבירות לכאורה בוצעו בתאריך 24.06.13, טרם הוגש כתב אישום כנגד מי מהחשודים ולא נטען כי כתב אישום יוגש בקרוב. ב"כ המבקש טען כי מחודש יולי 2007 לא נעשתה כל פעולת חקירה, ב"כ המשיבה לא טען

אחרת ומעיון בתיק החקירה עולה כי הצדק עם ב"כ המבקש.

17. ב"כ המשיבה לא הצביע על נחיצות הצגת הרכב עצמו כראיה ולא הובהר מדוע לא ניתן להסתפק בצילום הרכב או בבדיקה פנימית של הרכב שתוצאותיה יתועדו בכתובים. המשיבה לא הביאה בפניי השלמות חקירה שטרם בוצעו וקשורות ברכב עצמו וככל שקיימות השלמות שכאלה, לא הוסבר מדוע טרם בוצעו הגם שהרכב מוחזק ברשות המשטרה מאז יוני 2014.

18. חקירת החילוט עדיין בראשיתה. קיימות ראיות לכאורה לכך שהרכב היווה אמצעי לביצוע העבירות דנן, בשמשו כ"רכב מילוט", אך לא כל הבעלים הרשומים נחקרו והשאלה אם הבעלים הרשום ידע/ה או שהיה ביכולת/ה לדעת כי הרכב ישמש לביצוע עבירה, טרם התבהרה עד תום. בשלב זה של החקירה, מוקדם לבחון את סיכויי החילוט בתום ההליך המשפטי, היה ויגש כתב האישום.

19. באיזון בין חומרת העבירות, שבוצעו לכאורה בעזרת הרכב דנן, והגשמת תכלית התפיסה, קרי: הכוונה לחלט את הרכב בתום ההליך המשפטי ועשיית שימוש ברכב כראיה בהליך משפטי, לבין התקופה הממושכת שחלפה מיום תפיסת הרכב והתמשכותה הבלתי סבירה של החקירה, סבורני כי ניתן להשיג את מטרות התפיסה בדרך שפגיעתה בקניינו של אדם תהא חמורה פחות.

20. אשר על כן, הנני קובעת כדלקמן:

א. הרכב יותר בידי משטרת ישראל למשך 30 ימים מהיום וזאת לצורך סיום כל פעולת חקירה הקשורה בהחזקתו.

ב. הנני אוסרת על בעל/ת הרכב, על המבקש, או מי מטעמם, במישרין או בעקיפין, לבצע כל דיספוזיציה ברכב במשך 60 ימים מהיום.

ג. תחתם ערבות עצמית על ידי המבקש בסך 10,000 ₪ להבטחת קיום התנאים שנקבעו.

ד. תחתם ערבות צד ג' בשווי 10,000 ₪ ע"י גב' סאמיה אסמאעין להבטחת קיום התנאים שנקבעו.

ה. בחלוף 30 ימים ועם חתימת הערבויות, יוחזר הרכב לבעליו, בתנאים שנקבעו.

ו. היה ולא יוגש כתב אישום בתוך 60 ימים מהיום, יבוטלו התנאים שלעיל.

21. ישיבת יום 11.03.14 מבוטלת.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים לאלתר.

ניתנה היום, 09 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.